

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Bożena Dauter

Protokolant st.sekr.sądowy Beata Burdach

z udziałem Prokuratora Bartosza Frąka

po rozpoznaniu dnia 3 listopada 2015 roku sprawy J. Ł. syna M. i I. z domu M. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że: I. w okresie od dnia 31 marca 2010 roku do dnia 27 kwietnia 2010 roku w Ł., województwa (...), jako Naczelnik Wydziału(...) (...) Starostwa Powiatowego w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z M. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie oraz dla M. B., przekroczył przysługujące mu uprawnienia i doprowadził Starostwo Powiatowe w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie większej niż 1640 zł w ten sposób, że przedłożył w Starostwie Powiatowym w Ł. dokument w postaci faktury VAT Nr (...), wystawiony uprzednio przez M. B. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie mechaniki samochodowej i uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, w którym poświadczył on nieprawdę co do wykonania usługi wymiany klocków hamulcowych w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł., podczas gdy wymianę takich elementów wykonał uprzednio w samochodzie stanowiącym własność J. Ł., a następnie potwierdził wykonanie takiej usługi, co skutkowało wypłatą pełnej sumy wskazanej na fakturze VAT na rzecz M. B., czym wprowadził w błąd pracowników Starostwa Powiatowego w Ł. co do zakresu wykonanej usługi na rzecz tej jednostki, działając w ten sposób na szkodę Starostwa Powiatowego w Ł.,

to jest o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

II. w okresie od dnia 2 czerwca 2010 roku do dnia 9 czerwca 2010 roku w Ł., województwa (...), jako Naczelnik Wydziału(...) (...) Starostwa Powiatowego w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z M. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie oraz dla M. B., przekroczył przysługujące mu uprawnienia i doprowadził Starostwo Powiatowe w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie większej niż 1850 zł w ten sposób, że przedłożył w Starostwie Powiatowym w Ł. dokument w postaci faktury VAT Nr (...), wystawiony uprzednio przez M. B. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie mechaniki samochodowej i uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, w którym poświadczył on nieprawdę co do wykonania usługi wymiany klocków hamulcowych w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł., podczas gdy wymianę takich elementów wykonał uprzednio w samochodzie stanowiącym własność J. Ł., a następnie potwierdził wykonanie takiej usługi, co skutkowało wypłatą pełnej sumy wskazanej na fakturze VAT na rzecz M. B., czym wprowadził w błąd pracowników Starostwa Powiatowego w Ł. co do zakresu wykonanej usługi na rzecz tej jednostki, działając w ten sposób na szkodę Starostwa Powiatowego w Ł.,

to jest o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk

o r z e k a

oskarżonego **J. Ł.** w ramach zarzucanych mu czynów uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 31 marca 2010 roku do dnia 9 czerwca 2010 roku jako Naczelnik Wydziału (...) (...) Starostwa Powiatowego w Ł. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie oraz dla M. B., przekroczył przysługujące mu uprawnienia i doprowadził Starostwo Powiatowe w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 450 złotych w ten sposób, że przedłożył w Starostwie Powiatowym w Ł. dokumenty w postaci faktur VAT Nr (...) i VAT nr 24/10 wystawionych uprzednio przez M. B. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie mechaniki samochodowej i uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, w których poświadczył on nieprawdę co do wykonania usługi wymiany klocków hamulcowych w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł., podczas gdy wymianę takich elementów wykonał dwukrotnie w swoich samochodach stanowiących własność J. Ł., a następnie potwierdził wykonanie takich usług, co skutkowało wypłatą pełnej sumy wskazanej na fakturach VAT Nr (...) i VAT nr 24/10 na rzecz M. B., czym wprowadził w błąd pracowników Starostwa Powiatowego w Ł. co do zakresu wykonanych usług na rzecz tej jednostki, działając w ten sposób na szkodę Starostwa Powiatowego w Ł., wyczerpując dyspozycję art. 231 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 231 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 2 kk przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 231 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 12 kk, wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

- zasądza od oskarżonego J. Ł. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 570 (pięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1167/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd Rejonowy w Łukowie ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł. w 2010 roku pełnił funkcję Naczelnika Wydziału (...) (...) Starostwa Powiatowego w Ł.. Do jego obowiązków – zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Starostwa Powiatowego w Ł. stanowiącym załącznik do uchwały Nr XXIV/197/2009 Rady Powiatu w Ł. z dnia 3 lutego 2009 roku należało m.in. tworzenie technicznych warunków pracy w wydziale we współdziałaniu z wydziałem właściwym ds. gospodarczych. Na podstawie decyzji Starosty (...) z dnia 29 września 2009 roku (...) (...) J. Ł. upoważniony został m.in. do odbioru faktur VAT .

W dniu bliżej nieustalonym przed dniem 31 marca 2010 roku M. B. prowadzący działalność gospodarczą – zakład mechaniki samochodowej pod nazwą (...) M. B. wykonał usługę polegającą na wymianie klocków hamulcowych w bliżej nieustalonym samochodzie prywatnym J. Ł.. W tym samym okresie M. B. naprawiał również samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność Starostwa Powiatowego w Ł.. Następnie działając za namową J. Ł., M. B. jako osoba uprawniona do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił na potrzeby Starostwa Powiatowego w Ł. fakturę VAT Nr (...) z dnia 31 marca 2010 roku stwierdzającą dokonanie wymiany oleju, filtrów, klocków hamulcowych, napędu pompy olejowej w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł.. Wartość usługi wskazana w fakturze wynosiła 1640 zł brutto. W rzeczywistości jednak usługa w postaci wymiany klocków hamulcowych nie była wykonywana w samochodzie S. (...) , a jedynie we wskazanym samochodzie prywatnym J. Ł.. W ten sposób w wystawionym przez siebie dokumencie M. B. poświadczył nieprawdę. Oskarżony J. Ł. w dniu 14 kwietnia 2010 roku złożył na nim swój podpis, a w dniu następnym przedłożył go w Starostwie Powiatowym w Ł., zaś w dniu 15

kwietnia 2010 roku potwierdził również zgodność opisanej faktury z określonym w niej zakresem robót. Wydatek zakwalifikował do wydatku strukturalnego. W dniu 27 kwietnia 2010 roku wniósł o wypłatę zawartej na fakturze należności i potwierdzenie w zakresie legalności, celowości i gospodarności. Dokument został potwierdzony z punktu widzenia zgodności z planem przez ówczesną skarbnik E. S. i zatwierdzony do realizacji przez ówczesnego Starostę (...). Kwota 1640 zł objęta fakturą wypłacona została M. B..

Następnie w dniu bliżej nieustalonym tuż przed dniem 2 czerwca 2010 roku M. B. ponownie przeprowadzał remont w bliżej nieustalonym samochodzie prywatnym J. Ł., polegający na wymianie klocków hamulcowych przód i tył. W zbliżonym okresie czasu M. B. naprawiał również samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność Starostwa Powiatowego w Ł.. Tym razem również działając za namową J. Ł., M. B. wystawił fakturę VAT Nr (...) z dnia 2 czerwca 2010 roku, stwierdzającą dokonanie wymiany oleju, filtrów, klocków hamulcowych przód i tył, poduszki silnika, polerowanie po żółtej farbie z jezdni w tym samym samochodzie osobowym marki S. (...). Wartość usługi wskazana w fakturze wynosiła 1850 zł brutto. W ten sposób w wystawionym przez siebie dokumencie M. B. ponownie poświadczył nieprawdę, bowiem w rzeczywistości wymianę klocków hamulcowych wykonał uprzednio jedynie w samochodzie prywatnym J. Ł.. Opisany dokument przekazał zatrudnionemu w Starostwie Powiatowym w Ł. kierowcy S. S., który następnie w dniu 7 czerwca 2010 roku przedłożył go w Starostwie Powiatowym w Ł.. Potwierdził też zgodność opisanej faktury i określony w niej zakres robót z tym, że w opisie pominął wymianę klocków hamulcowych. J. Ł., któremu opisany dokument przedłożony został najpóźniej w dniu 7 czerwca 2010 roku przedmiotowy wydatek zakwalifikował do wydatku strukturalnego. Na podstawie istniejących adnotacji, ówczesny sekretarz B. W. w dniu 9 czerwca 2010 roku wniósł o wypłatę zawartej na fakturze należności i potwierdzenie w zakresie legalności, celowości i gospodarności. Dokument został potwierdzony z punktu widzenia zgodności z planem ponownie przez E. N. M. B. prowadził w tamtym okresie czasu i prowadzi też nadal w miejscowości Z. działalność gospodarczą – zakład mechaniki samochodowej pod nazwą (...) M. B..

Rzeczywista wartość prac wykonanych przez M. B. na rzecz J. Ł., a sfinansowanych przez Starostwo Powiatowe w Ł. nie została ustalona. Stanowiła ona wartość długu na rzecz M. B. z tytułu wcześniej wykonanych napraw w prywatnych samochodach oskarżonego za które J. Ł. nie zapłacił mechanikowi. M. B. podał, iż przedmiotowy dług opiewał na kwotę co najmniej 450 złotych, którą to kwotę za namową oskarżonego J. Ł. rozliczył w dwóch przedmiotowych fakturach dopisując w nich dwukrotnie usługę wymiany klocków hamulcowych w pojeździe S. (...), której faktycznie nie wykonał.

M. B. występujący w niniejszej sprawie w charakterze świadka Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 23.04.2013 r. w poprzedniej sygnaturze II K 1338/11 został uznany za winnego tego że w okresie od 31.03.2010 r. do dnia 27.04.2010 r. działając wspólnie i w porozumieniu z J. Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie oraz J. Ł. doprowadził Starostwo Powiatowe w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie większej niż 1640 złotych w ten sposób że jako osoba uprawniona do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT poświadczył nieprawdę w treści faktury VAT Nr (...) z dnia 31 marca 2010 roku co do wykonania usługi wymiany oleju, filtrów, klocków hamulcowych, napędu pompy olejowej w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł. podczas gdy wymianę takich elementów wykonał uprzednio w samochodzie prywatnym J. Ł., który przedłożył ją w Starostwie Powiatowym w Ł. czym wprowadził w błąd pracowników co do zakresu wykonanej usługi na rzecz tej jednostki. Działając w ten sposób na szkodę Starostwa Powiatowego w Ł.,

a ponadto, iż w okresie od dnia 2.06.2010 r. do dnia 9.06.2010 r. r. działając wspólnie i w porozumieniu z J. Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie oraz J. Ł. doprowadził Starostwo Powiatowe w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie większej niż 1850 złotych w ten sposób że jako osoba uprawniona do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT poświadczył nieprawdę w treści faktury VAT Nr (...) co do wykonania usługi wymiany, klocków hamulcowych w samochodzie osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność Starostwa Powiatowego w Ł. podczas gdy wymianę takich elementów wykonał uprzednio w samochodzie prywatnym J. Ł., który przedłożył ją w Starostwie Powiatowym w Ł. czym wprowadził w błąd pracowników co do zakresu wykonanej usługi na rzecz tej jednostki działając w ten sposób na szkodę Starostwa

Powiatowego w Ł.. Sąd w poprzednim składzie przy uznaniu , iż czyny te stanowią ciąg przestępstw w oparciu o art. 286 § w kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk skazał M. B. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat i karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przyjmując wartość jednej na kwotę 10 złotych .Wyrok ten uprawomocnił się dnia 11.06.2013 r. .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie analizy materiału dowodowego, na który składają się wyjaśnienia oskarżonego J. Ł. – k 117v, 215-216, 218v, 242,420 v , zeznania świadków: M. B. –k.421-423 , 474 -476 i 526 M. C. - k . 423 , J. K. (1) – k 423-423 v i 17-17v, 216-216v, E. S. – 423 v -424 i 235v-236, M. Z. (1) 424 424 v i k – k 235v-236, 60-61v,, L. S.- k 425 i 62-63, 231-232, M. Z. (1) - k 75-75v, 110-110v, 217-217v, M. N. - k 425v i k 121-121v, 217, S. S. k-424 v -425 i 122 v i 27, J. B. – k 476 i 236, M. C. – k 236, J. K. (2) – k 525 i 236v i H. K. – k 476 i 241v-241, oraz dowodów z dokumentów, uznanych za ujawnione bez odczytywania takich jak: Pismo Starostwa Powiatowego w Ł. wraz z załącznikami k- 12-16, Pismo Starostwa Powiatowego w Ł. wraz z załącznikami k- 20-59, Pismo Starostwa Powiatowego w Ł. wraz z załącznikami k-64-73, Pismo Starostwa Powiatowego w Ł. wraz z załącznikami k- 82-106, Pismo Starostwa Powiatowego w Ł. wraz z załącznikami k- 111-112, rejestr napraw S. (...), K. przychodów i rozchodów rejestr zakupów części z zakładu (...) k – 453 pismo C. D. s. Serwis w S. dot. wyniku odczytu czytnika kodów błędów (...) k – 491 – 492 i 493 – 519 , dane osobopoznawcze k- 125, Informacja o stanie majątkowym k- 126, Zapytanie i dane o karalności k. 531 , Wykaz osób zatrudnionych w (...) M. Z. (2) 1 -2012r. k- 223, Kopia faktury zakupu samochodu V. k- 239, Informacja Starostwa Powiatowego w Ł. k- 226, informacja dotycząca leczenia oskarżonego M. Ł. k- 229, Informacja C. sp. j. w S. k- 231 oraz po oględzinach: dowody rzeczowe wyszczególnione w postanowieniu z dnia 3 listopada 2011 roku k- 131 znajdujące się w aktach sprawy .

Oskarżony **J. Ł.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na zadawane pytania potwierdził jedynie, iż dokonywał napraw swojego samochodu w warsztacie M. B. i że znany jest mu fakt, iż naprawiano tam także samochody Starostwa Powiatowego w Ł.. Przed Sądem w złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż dokonywał napraw własnego samochodu w warsztacie M. B. w okresie pomiędzy Bożym Narodzeniem 2009 roku, a Nowym Rokiem 2010, a także w okresie sierpień-wrzesień 2010 roku. N. Starostwo wykonywało wiele napraw samochodów S. (...), jednak ich dokładnych okoliczności oskarżony nie przypominał sobie, nie o wszystkich też naprawach był informowany. J. Ł. podał również, iż zeznania M. B. uważa za prowokację, chociaż nie potrafił powiedzieć z czyjej strony. Oskarżony wyjaśnił nadto, iż w tamtym okresie czasu nie miał problemów z płynnością finansową. Jego wynagrodzenie stanowiło kwotę prawie 5000 zł brutto.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim oskarżony kwestionował swoje sprawstwo, Sąd nie obdarzył wiarą, uznając je za przyjętą linię obrony oskarżonego w celu uniknięcia niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Sam oskarżony J. Ł. przyznawał, że pomiędzy nim, a M. B. nie było żadnych zatargów , a zatem M. B. nie miałby żadnej uzasadnionej motywacji do składania niezgodnych z prawdą zeznań obciążających J. Ł., z którym nie miał w przeszłości żadnych konfliktów i będącego przecież w przeszłości także klientem jego warsztatu. Ponadto logika wskazuje iż , nie byłoby możliwe samodzielne popełnienie przez M. B. zarzucanych mu czynów bez udziału oskarżonego J. Ł.. M. B. w sprawie II K 1338/11 został za nie prawomocnie skazany . To wskutek decyzji podjętych przez oskarżonego J. Ł. możliwe było dokonanie wypłaty objętych wystawionymi przez M. B. fakturami. Dopatrywanie się w złożonych przez M. B. prowokacji skierowanej przeciwko J. Ł. nie znajduje podstawy. Nie wiadomo bowiem kto i z jakiego powodu miałby próbować podjęcia takich działań przeciwko oskarżonemu. Podnoszonych zaś przez J. Ł. argumentów związanych z przeprowadzanymi u M. B. naprawami samochodów prywatnych nie sposób uznać jako podważających wiarygodność zeznań M. B.. Postawione J. Ł. zarzuty wynikły wszak właśnie z dokonywania przez niego napraw swoich samochodów w zakładzie (...). W interesie zaś J. Ł. były opisanie napraw jego samochodów jedynie odległych czasowo od okresów postawionych zarzutów.

Spośród zebranego materiału dowodowego zdecydowanie wyróżnić należy zeznania M. B., które na etapie śledztwa legły u podstaw postawienia w stan oskarżenia J. Ł.. Zeznania te Sąd obdarzył wiarą niemal w całości i uwzględnił je

w dużej mierze przy rekonstrukcji ustalonego wyżej stanu faktycznego. W ocenie bowiem Sądu M. B. swoje zeznania złożył w pełni szczerze i dobrowolnie. Zawarł w nich wszystkie istotne szczegóły swoich działań i udział w nich J. Ł.. Przedstawiona przez niego wersja wydarzeń nie budzi przy tym zastrzeżeń z punktu widzenia logiki sytuacji i zasad doświadczenia życiowego. J. Ł. był wszak klientem M. B. zlecającym mu naprawy tak samochodów prywatnych, jak i służbowych, przez co zapewniał mu źródło utrzymania. W przypadku pierwszej zaistniałej sytuacji J. Ł. przekazał mu nadto, iż nie ma w tym momencie pieniędzy na zapłatę, a zatem M. B. miał bezpośredni interes ekonomiczny w dopisaniu naprawy wykonanej na rzecz J. Ł. w fakturze wystawianej na rzecz Starostwa Powiatowego w Ł.. Z tego też względu nie budzi zastrzeżeń fakt zgody M. B. na praktykę zaproponowaną mu przez J. Ł.. Niewątpliwie wysokość szkód wyrządzonych każdorazowo pokrzywdzonemu Starostwu Powiatowemu w Ł. kształtowała się na innym poziomie niż wskazano w zarzutach, albowiem usługi wymienione w przedmiotowych fakturach oprócz wymiany klocków hamulcowych zostały wykonane na rzecz pokrzywdzonego, a zatem nie mogą one stanowić szkody. Sąd miał jednak na uwadze, że w rzeczywistości wysokości tej nie sposób rzetelnie ustalić, ani w oparciu o dokumentację złożoną przez M. B. jak i Starostwo Powiatowe. Świadek M. B. w niniejszym procesie nie potrafił w oparciu o książkę przychodów i rozchodów za rok 2010 r. oraz w oparciu o rejestr zakupów części wymienionych w przedmiotowych fakturach, a dotyczących pojazdu S. (...) wyszczególnić z faktur nr. (...) ceny klocków hamulcowych i usługi, co zdaniem Sądu stanowiłoby rzeczywistą wartość szkody na rzecz Starostwa Powiatowego w Ł.. Podawał on wartości przybliżone i wynikające nie ze swojej pamięci odnośnie tych konkretnych przypadków, a praktyki przy wykonywaniu tego rodzaju napraw. W ostateczności podał, że łączna kwota należności z tytułu dwóch napraw wykonanych na rzecz J. Ł. wynosiła około 500 złotych, ale nie była mniejsza niż 450 złotych, którą to kwotę Sąd uznał za wartość szkody wyrządzonej działaniem oskarżonego J. Ł.. Pozostałe wymienione w obu fakturach czynności zostały faktycznie przez M. B. wykonane, a zatem nie może być mowy o doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w pełnej wysokości wynikającej z wartości obu faktur. Ponadto M. B. nie potrafił wskazać na jakie kwoty wskazana wartość długu co najmniej 450 złotych uległaby rozbiciu w przypadku każdego z czynów, z tego też względu Sąd zmodyfikował w tym zakresie zarzuty o czym poinformował strony w trybie art. 399§ 1 kpk i uznał, iż oskarżony działał w warunkach czynu ciągłego w oparciu o art. 12 kk, zaś szkodę przyjął na kwotę co najmniej 450 złotych.

Przeprowadzone zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem dowody z zeznań świadków nie mogą także stanowić podstawy do zakwestionowania zeznań M. B.. Świadkowie nie mieli bowiem żadnej wiedzy odnośnie okoliczności zarzutów, a potrafili jedynie wypowiedzieć się odnośnie sposobu wykonywania swoich obowiązków zawodowych, w zakresie którego dotyczyło przesłuchanie. Z tych też względów zeznania występujących w sprawie świadków Sąd uznał za wiarygodne, nie dostrzegając też w nich braku konsekwencji, czy logiki, co podważałoby szczerłość wypowiedzi.

Zeznania świadków – pracowników warsztatu oskarżonego M. B.: J. B., M. C. i J. K. (2) zawierają jedynie ogólne spostrzeżenia co do przeprowadzanych w tym warsztacie napraw pojazdów. Świadkowie nie pamiętali natomiast dokładnie okoliczności wszystkich przeprowadzanych napraw samochodu należącego do J. Ł., ani też pojazdów Starostwa Powiatowego w Ł.. Z zeznań wszystkich świadków tej grupy wnika jednak, że za wystawianie faktur odpowiedzialny był wyłącznie M. B., a każdy z nich wykonywał jedynie prace naprawcze samochodów w powierzonym zakresie.

Świadek J. K. (1), zajmujący od 2 grudnia 2010 roku stanowisko Starosty (...) w swoich zeznaniach wskazał, iż pod wpływem informacji o nieprawidłowościach udzielonych z Wydziału ds. (...) z Korupcją w Ł., w Starostwie przeprowadzono analizę wydatków, przeznaczonych m.in. na remonty pojazdów Starostwa. Stwierdzono, iż na przestrzeni ostatnich lat miały one znaczny rozmiar, przy czym szczególnie w odniesieniu do samochodu S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) remonty miały miejsce często. Niekiedy podobne prace wykonywano w niewielkim odstępie czasowym. Stwierdzono także, że remonty przeprowadzano w dniach, gdy w których miały miejsce całonocne wyjazdy, a nawet – faktury dotyczyły wykonywania remontów przez firmy nie mające w rzeczywistości warsztatu. Po objęciu przez świadka jego obecnej funkcji nie miały już miejsca awarie opisanego samochodu. Okoliczności te pozostają jednak poza zakresem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie. Podobnie też należy ocenić treści przekazane przez świadka M. Z. (1), który jest od dnia 1 kwietnia 2011 roku zatrudniony w Starostwie Powiatowym

w Ł. jako Naczelnik Wydziału (...) - (...) i zastąpił na opisanym stanowisku L. S.. W swoich zeznaniach M. Z. (1) opisał, iż po objęciu stanowiska dokonywał analizy wydatków związanych z remontami pojazdów Starostwa oraz innych związanych z ich eksploatacją. Stwierdzone przezeń nieprawidłowości nie miały jednak związku z pracami przeprowadzonymi w pojeździe S. (...) objętymi fakturami nr (...). Z kolei L. S. wskazywał, że naprawy pojazdu S. (...) przeprowadzane były przeważnie po tym, jak usterki stwierdził kierowca S. S., on zgłaszał ich zaistnienie i odprowadzał pojazd do naprawy, przy czym M. B. był mu znany osobiście i wykonywał remonty w pierwszej kolejności i na czas. Niekiedy jednak zdarzało się, że także J. Ł. osobiście odprowadzał pojazd do warsztatu. Odbierał także osobiście od mechanika dokonującego naprawy faktury, w takich przypadkach na fakturach nie było wpisu, dokonywanego przez L. S. jako Kierownika Referatu (...) w Wydziale (...) - „w.d.k.” („wpisać do kontrolki”). Tak zaś było w przypadku faktur omawianych w tej sprawie.

M. N. będąca od 1 czerwca 2010 roku Naczelniczką Wydziału (...) (...) wcześniej zaś – inspektorem w Wydziale (...) (...) – opisała w swoich zeznaniach obieg dokumentów i tryb realizacji operacji finansowych, związanych z wydatkami takimi, jak naprawy pojazdów. W zeznaniach swoich wskazała w szczególności, że adnotacje na fakturach dotyczących naprawy samochodów służbowych mogli nanosić tak pracownicy Wydziału, jak i bezpośrednio jego Naczelnik, J. Ł. E. S. (k 235v-236) opisywała ogólnie przyjętą procedurę postępowania po wpłynięciu do Starostwa faktur. Podkreśliła jednak, że kontrola w zakresie legalności, celowości i gospodarności, a także stwierdzenie, czy usługa została wykonana, dokonywana jest przez naczelnika danego wydziału, a zatem w tym wypadku J. Ł. Świadek nie potrafiła natomiast wskazać, na czym polegała opisana wyżej kontrola w odniesieniu do konkretnych faktur nr (...), których dotyczy obecna sprawa.

S. S. w swoich zeznaniach wskazał, że jako kierowca zatrudniony w Starostwie najczęściej to on doprowadzał samochody mające podlegać remontowi do warsztatu i potwierdzał na wystawionej przez M. B. fakturze wykonanie robót. W niektórych jednak przypadkach pojazd doprowadzane były do warsztatu bezpośrednio przez J. Ł., on także je odbierał. Każdorazowo to też J. Ł. podejmował decyzję o zleceniu naprawy samochodu Starostwa Powiatowego w Ł.. W takich wypadkach nie może on ocenić zasadności przeprowadzonej naprawy samochodu. W odniesieniu do remontu objętego fakturą nr (...), to na jej odwrocie nie zostało umieszczone jego potwierdzenie. Znamienne jest, iż adnotacja wykonana przez S. S. na fakturze nr (...) nie zawiera potwierdzenia, iż dokonano wymiany klocków hamulcowych. Świadek podał, że nie przypomina sobie natomiast, czy istotnie dokonano wówczas wymiany klocków hamulcowych, czy nie. Przesłuchany ponownie na rozprawie twierdził, iż wymiana klocków w fakturze nr (...) została wykonana zeznając „jeśli nie było wymiany klocków hamulcowych to mogłem to przeoczyć” w dalszej części zeznał „co było do zobaczenia po naprawie to sprawdzałem w tym przypadku nie pamiętam „nie pamiętam czy mechanik mówił, że będzie wymieniał klocki”. W tym miejscu podnieść należy, iż – jak wynika z zeznań świadka – odbioru samochodu marki S. (...) dokonywał wspólnie z J. Ł., co również zwalniało go od szczegółowej kontroli wykonanych napraw nad którą czuwał oskarżony J. Ł. Świadek zeznał, że do rejestru kontrolki napraw pojazdów wpisywał naprawy wymienione w fakturze, a zatem dowód ten nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, gdyż S. S. wypełniał kontrolkę zgodnie z treścią faktury.

Stosując się do wytycznych Sądu Okręgowego Sąd dopuścił dowód z odczytu wyniku czytnika błędów (...) zainstalowanego w pojeździe S. (...) w okresie 2009 r. do 2010 r. Jak wynika z pisma (...) Salon i Serwis w S. błędy, które były zapisane w sterowniku auta zostały skasowane przy okazji przeglądów czy wizyt z innymi usterekami w latach późniejszych i aktualny stan techniki nie pozwala na ich odczyt., zaś dane dotyczące napraw przedmiotowego pojazdu przez serwis w ramach napraw gwarancyjnych nie dostarczyły informacji dotyczących wymiany klocków hamulcowych.

Spośród dowodów z dokumentów wymienić należy w szczególności omawiane faktury VAT nr (...), z którymi Sąd zapoznawał się na rozprawie, na bieżąco konfrontując ich zapisy z treściami przedstawianymi przez świadków, którzy się do nich odnosili. Dowody z dokumentów w postaci kontrolki napraw, książki serwisowej przedmiotowego pojazdu związane z pracą Starostwa Powiatowego w Ł. oraz samochodem marki S. (...), informacje z (...) Salon i Serwis w S.

oraz dokumentacja dostarczona przez M. B. w postaci książki przychodów i rozchodów za rok 2010 r. , rejestr zakupów części do samochodów za rok 2010 r. nie przyczyniły się do poczynienia przez Sąd odmiennych ustaleń w sprawie.

Opierając się zatem na powyższych ustaleniach i rozważaniach **Sąd uznał oskarżonego J. Ł. za winnego** dokonania zarzucanego mu czynu. Biorąc pod uwagę zeznania M. B. i okoliczności im towarzyszące niemożliwym było rozbicie w przypadku każdego z czynów wartości szkody dlatego Sąd zmodyfikował opis czynów uznając , iż J. Ł. działał w krótkich odstępach czasu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. B. w ramach czynu ciągłego o jakim mowa w art. 12 kk , przyjmując wartość szkody na co najmniej kwotę 450 złotych na rzecz Starostwa Powiatowego w Ł. .

Jako osoba dorosła, funkcjonująca w społeczeństwie oskarżony przedmiotowego czynu dokonał w ocenie Sądu ze świadomością przekroczenia zasad porządku prawnego, wśród których szacunek dla mienia innych osób, czy podmiotów, jest jedną z podstawowych, a popełnione czyny w przypadku oskarżonego wiązały się przy tym z jego działalnością zawodową. Odnośnie oskarżonego Sąd nie powziął także zastrzeżeń odnośnie poczytalności w czasie czynów. Kwalifikacja prawna czynu poprzez wskazanie art. 273 kk wskazuje na posłużenie się dwukrotnie dokumentem uzyskanym w sposób określony przez art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk. Ponadto, J. Ł. będąc w tamtym czasie Naczelnikiem Wydziału (...) (...) Starostwa Powiatowego w Ł. miał jednocześnie status funkcjonariusza publicznego (art. 115 § 13 pkt 4 kk). Poprzez swój czyn, jako funkcjonariusz publiczny przekroczył zatem przysługujące mu uprawnienia, działając przy tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co uzasadnia zastosowanie także przepisu art. 231 § 2 kk.

Jako okoliczności obciążające przy **wymiarze kary** najistotniejsze znaczenie ma fakt działania na szkodę zatrudniającej go organu samorządu terytorialnego, a zatem przy wykorzystaniu zajmowanego stanowiska. Podkreślić przy tym należy, iż brak jest podstaw do przypuszczeń, aby dochody J. Ł. uniemożliwiły mu sfinansowanie napraw wykonywanych na jego rzecz z własnych środków. Celem działania oskarżonego było zatem niewątpliwie uzyskanie dodatkowego przysporzenia, przy wykorzystaniu właśnie zajmowanego stanowiska. Podkreślić należy, iż zajmowane przez J. Ł. stanowisko wymagało od niego zachowania wysokich, wręcz wzorcowych, standardów w zakresie legalności postępowania. Z okoliczności łagodzących wymiar kary odnośnie J. Ł. podnieść należy jedynie dotychczasową niekaralność .

Wyważając powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk uwzględniając majątkowy cel działania sprawcy karę grzywny w liczbie 150 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd jednocześnie warunkowo zawiesił po myśli art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk uznając, iż będzie to jeszcze wystarczające dla osiągnięcia względem oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, okres próby oznaczając na okres 3 lat, zważywszy na podniesione okoliczności łagodzące. Rozstrzygająca o karze grzywny (a także następnie o kosztach sądowych) Sąd miał na uwadze, iż oskarżony uzyskuje stałe dochody i będzie w stanie uiścić orzeczone konsekwencje natury majątkowej.

Tak ukształtowane orzeczenie o karze jest w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, a także społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Uwzględnia też cele wychowawcze i zapobiegawcze, jakie kara ma spełnić względem oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 53 § 1 kk).

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia art. 627 kpk